

mænd – at den kunstneriske udførelse af det her forslag er uhyre ringe. Uhyre ringe. Man lægger op til et bombastisk forslag, hvor man fjerner KVVU-uddannelsen i mange dele af Danmark stik imod den intention, som var fremlagt i Folketingssalen.

Sagen om regionalisering og debat om placering af uddannelsesinstitutioner har vi haft et utal af gange i Folketingssalen, senest i forbindelse med institutionsredegørelserne, hvor beskeden til ministeren og ministeriet var klar og tydelig, fuldstændig klokkeklar: Der skulle tages regionale hensyn.

Da vi første gang fik præsenteret forslaget fra ministeriets side og fra ministerens side, var der ikke taget regionale hensyn. Beskeden fra ministeren var klar nok: samtaler, møder, præsentation, det her handlede om kvalitet. Det er jo et flot nøgleord – hvem kan modsætte sig det? Specielt ikke en konservativ, som bliver ved med at tale om kvalitet og kvalitet og kvalitet. Der er jo ikke nogen af Folketingets partier, som ikke taler om kvalitet.

Men det er ikke to modstridende interesser at tale om kvalitet og tage regionale hensyn, så derfor: Uhyre ringe kunstnerisk udførelse af det her forslag.

Nr. 2: Det er også et udtryk for, når magtens arrogance er værst, at man fra et af regeringspartiernes side beskylder forslagsstillerne – det er trods alt fem af Folketingets partier, og jeg kunne høre tilslutning fra næsten to i hvert fald også; det synes jeg, regeringen skal tænke på, når den behandler forslaget her – for lefleri for lokale områder. Nej, det er et udtryk for, at flertallet af Folketingets partier, sådan som jeg hørte det her i hvert fald, er interesseret i, at man, når man tildeler uddannelsesinstitutioner KVVU-status, så tager regionale hensyn.

Nr. 3: Man kan også godt føle sig lidt som drengen i Kejserens nye klæder, når man diskuterer det her. Der bliver talt om forlagt undervisning. Men når vi nu hører om de handeldsskoler, som man så gerne vil gøre noget for, de tekniske skoler, så lad os tage de tre skoler og områder, som der er blevet gjort noget for, de tre skoler og områder, som jeg har besøgt inden for de 2 sidste uger. Det er Tønder, det er Bornholm, og det er Holbæk, og jeg har været på alle skolerne.

Der er man ikke tilfreds med det her resultat, det skal man lige huske på. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, og det er et fremskridt, men man er ikke tilfreds med resultatet. Og

hvorfor er man ikke det? Fordi forlagt undervisning ikke er tilstrækkeligt for skolerne, fordi man fra værtsskolen, den store skole, så at sige med et enkelt knips med fingeren kan rende fra den aftale. Man er i lommen på moderhandelskolen. Man har ikke selv selvstændig beføjelse til at produktudvikle den uddannelse, man har på skolen, og det er ikke tilfredsstillende, og det er stik imod den intention, som Folketinget har pålagt ministeren om at tage regionale hensyn.

Det er derfor, at der er indignation hos mange af Folketingets partier, det er derfor, at der er indignation over magtens arrogance hos mange af Folketingets politikere, når man taler om det her, og det er derfor, at denne her sag, hvor lille man end fra ministeriets side synes, den kan være, har skabt en sådan furore rundtomkring, for det er klart, at der er flere formål med uddannelse. Det er at sikre det enkelte individ nogle kvalifikationer og nogle kundskaber, nogle kompetencer, så han eller hun kan klare sig, men det er også at sikre samfundet, at det har nogle muligheder for at rykke, ja, rykke fremad.

Men uddannelsespolitik er altså også en mulighed for at tilbyde flest muligt en uddannelse, og det er almindelig logik, almindelig intuition, at når man skal deltage i en ungdomsuddannelse, når man er 16, 17, 18, 19 år, så betyder transport selvfølgelig utrolig meget.

Så hvis man skal tage langt hen til en anden uddannelse, betyder det for det første sandsynligvis, at færre vil tage en ungdomsuddannelse, og for det andet, at man vil opleve, at mange vil flytte, hvis de ville tage den uddannelse, og det betyder jo så, at områder, som ikke kan tilbyde KVVU-uddannelsen, vil miste identitet og profil.

Det betyder, at man rykker folk væk fra yderområderne i Danmark – vi er et lille land i forvejen. Man rykker altså folk væk fra Vestjylland, fra Nordjylland, fra Sønderjylland, fra Nordvestsjælland, fra Lolland-Falster, fra Bornholm, fordi man centraliserer uddannelserne. Og så kan man tale nok så meget om forlagt undervisning, som man efterhånden er blevet presset til, selv om det jo ikke var intentionen, skal vi lige huske, fra ministeriets side, i hvert fald i starten, med så meget forlagt undervisning, men det er jo o.k. Vi må også se på det konkrete resultat, og det er også blevet bedre.

Men vi må tænke på, at de skoler, som har fået en forlagt undervisning, bestemt ikke er tilfredse. Jeg nævnte som eksempel, at jeg var i Tønder sidste mandag, hvor man står og ryster